

**« ЕКОНОМІКА І МЕНЕДЖМЕНТ 2021 :
ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ ТА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ »**

**Таблиця 1. Ставки «зеленого» тарифу для сонячних електростанцій, євроцент/1кВт
(розроблено автором на основі [1])**

<i>Рік</i>	<i>Приватні СЕС потужністю до 30 кВт</i>	<i>Промислові СЕС</i>
2015	20	17
2016	19	16
2017-2019	18	15
2020-2024	16,3	13,5
2024-2030	14,5	12

Не дивлячись на постійне зниження «зеленого» тарифу відбувається позитивна динаміка у зростанні ринку СЕС. Таке зростання дозволяє говорити о наявності інвестиційного потенціалу та більшої зацікавленості к проектам СЕС.

При виборі місця розташування майбутньої СЕС для інвесторів є важливими такі фактори: наявність та рівень сонячної радіації, потенціал енергетичних мереж та політика місцевої влади.

Виходячи з наведеної інформації про стан ринку СЕС та фактори на, які звертають увагу інвестори стратегію підвищення прибуткової діяльності енергетичної компанії можна розробити за такими складовими:

1. Перехід компаній з продажу традиційних джерел енергії на впровадження відновлюваних джерел енергії, а саме будівництво та підключення сонячних електростанцій;
2. Дослідження та пошук правильного місця розташування сонячних електростанцій;
3. Домовленість в постачальниками о зниження ціни закупки, або пошук нових постачальників з ціною закупки потрібних комплектуючих нижче ніж у вже існуючих;
4. Заклучення договорів з страховими компаніями о наданні можливості страхування ризиків для інвесторів. В нашій країні найактуальнішим є страхування саме політичних ризиків;
5. Пошук нових ринків для впровадження своєї діяльності.

Список використаних джерел:

1. Бабієв Г. М. Перспективи впровадження нетрадиційних та відновлюваних джерел енергії в Україні. // Г. М. Бабієв, Д. В. Дероган, А. Р. Щокін // Електричний журн. – 1998. – № 1. – С.63–64.
2. Кудря С. О. та ін. Атлас енергетичного потенціалу відновлюваних та нетрадиційних джерел енергії України // НАН України; Ін-т електродинаміки та ін. Київ, 2001. 41с.

Гордієнко С. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**РОЗВИТОК СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ**

Сучасні глобалізаційні процеси потребують серйозного аналізу розвитку економік країн а також підприємств. Глобалізація економіки впливає з все більш поглибленої взаємозалежності складових суб'єктів світового господарства, з притаманними йому

суперечностями, зростанням єдності, що посилюється в умовах зростання інтернаціоналізації національних економік [4].

Глобальні зміни у світі, зміни в політичній, економічній та діловій діяльності, а також розвиток технологій, транспорту та зв'язку, нав'язують потребу підприємству у боротьбі за виживання, зміни своєї стратегії і вихід за межі власної країни. Обмежений ринок, конкурентний тиск і пошук дешевих ресурсів, змушує керівників підприємств змінити свою спрямованість від традиційних орієнтирів на альтернативні заходи для успішного ведення бізнесу та виходу на світовий ринок, з метою досягнення конкурентних переваг [3].

За на думку вченого-економіста Ансоффа, причини, чому компанія виходить на міжнародні ринки поділяються на 2 групи:

- оперативні потреби: забезпечення матеріалами, обладнанням та технологіями;
- стратегічні потреби: забезпечення непорушності майбутніх змін у зовнішньому навколишньому середовищі, стійке зростання (збереження історичних моделей зростання, збільшення обсягів бізнесу, збільшення темпи зростання) та краща прибутковість [1].

Вихід компаній на світовий ринок стає неминучим не лише через обмеження внутрішнього ринку, а й через глобалізацію; внутрішній ринок все частіше перебуває під загрозою з боку іноземної конкуренції.

Існує кілька конкретних факторів, що сприяють глобалізації та спрямовують підприємства до прагнення розвитку та зростання саме через міжнародні та глобальні операції:

- політичні зміни;
- розвиток обчислювальної техніки та зв'язку;
- конкуренція;
- розвиток ринків збуту.
- витрати [3].

Глобалізація — це світовий тренд, завдяки якому економіки світу втрачають свої межі і з'єднуються між собою. Компанії більше не обмежені кордонами своєї країни і можуть здійснювати широкий спектр ділової діяльності по всьому світу. Багато міжнародних компаній закупають сировину, здійснюють виробництво або проводять дослідження у різних країнах світу.

Торгівельні бар'єри послаблюються і глобальна торгівля між країнами товарами та послугами зростає швидше, ніж вітчизняне виробництво. У результаті цього компанії не можуть знати, чи успіх на внутрішньому ринку призведе до негайної прибутковості [2].

Глобалізація виробництва відноситься до стратегій компанії, що хоче знайти постачальників сировини, місце виробництва продукції і покупців товарів та послуг з різних місць і країн світу. Компанії роблять це для того, щоб зменшити загальні витрати і тим самим поліпшити якість або покращити функціональність продукту для отримання більшого прибутку і більшої частки ринку.

Для цього потрібна диференціація товарів і послуг для різних країн для збереження смаків та уподобань їх споживачів, але також диференціація має враховувати різні канали

збуту, управління людськими ресурсами та державні норми. Тому впровадження диференціації товарів та послуг на місцевих ринках створює додаткові витрати і вони також можуть призвести до збільшення витрат для компанії і зростання ціни продукту.

Також стратегія, яку обере для себе компанія залежить від конкуренції, можливості скорочення витрат та важливості адаптації на місцеві ринки [4].

Транснаціоналізація насамперед вигідна державам донорам, які таким чином хочуть забезпечити свої інтереси: високий рівень життя населення, збільшення впливу своєї держави через зміцнення своїх транснаціональних компаній і отримання ними високих прибутків.

Збільшення кількості та зростання ролі транснаціональних компаній несе деякі вигоди національним підприємствам: використання зарубіжного досвіду та технологій для власного виробництва, залучення для економіки додаткових фінансових ресурсів на міжнародній арені, використання нових методів організації і управління підприємством [2].

Провідні транснаціональні компанії світу у все більшій мірі впливають на функціонування і розвиток міжнародної економіки і саме через діяльність таких компаній розвинені країни можуть впливати на економіки інших країн.

Отже, глобалізація на сучасному етапі є невід'ємною частиною процесу розвитку міжнародної економіки який містить певні переваги але у більшості випадків ризику та загрози для розвитку національних підприємств.

Список використаних джерел:

1. Ансофф, Н. Я . 1984. Впровадження стратегічного управління . Prentice-Hall International, Englewood Cliffs, Нью-Джерсі.
2. Швиданенко О. А. Глобальна конкурентоспроможність: теоретичні та прикладні аспекти: [монографія]. – К.: КНЕУ, 2007. – 312 с.
3. Десс, Г., Лампкін, GT, і Тейлор, М . 2004. Стратегічний менеджмент: створення конкурентних переваг
4. Раєвнева О. В. Управління розвитком підприємства: методологія, механізми, моделі – Х.: ІНЖЕК, 2006 – 496 с.

Димарчук К. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ

Трудова міграція жителів України – це проблема у рішенні якої варто звернути увагу. Доволі розповсюджена міграція серед громадян віком від 18 до 50 років.

Згідно з офіційних даних, на міграційні процеси в Україні значною мірою впливають такі події, як бідність та безробіття. До того ж у людей, віком з 18 до 30 років, що від'їжджають за кордон, є більше перспектив в пошук роботи та вони мають більші можливість отримати громадянство тієї країни, де вони працюють.

Серед найголовніших причин трудової міграції жителів України, доцільно буде виділити наступні: безробіття та низька заробітна плата